

върне въ земята си Египетъ; (8) и ꙗко Халдейцитѣ ще се върнатъ, и ще ратуваѣтъ противъ този градъ, и ще го обладаѣтъ, и ще го изгорятъ съ огнь. (9) Така говори Господъ: Не се мамѣте да казвате: Халдейцитѣ не прѣмѣтнѣно ще се оттеглятъ отъ насъ; понеже нѣма да се оттеглятъ. (10) Защото ꙗко поразите всякогѣо войнство на Халдейцитѣ което ратува противъ васъ, и останатъ отъ тѣхъ нѣкои ранени, тѣ ще станатъ всякой отъ шатърѣтъ си та ще изгорятъ този градъ съ огнь.

(11) И ꙗкогато войската на Халдейцитѣ отиде отъ Иерусалимъ поради страхѣтъ на Фараоновата войска, (12) тогазъ излѣзе Иеремия изъ Иерусалимъ да отиде въ Вениаминовата земя, да земе отъ тамъ дѣлѣтъ си между людѣтъ. (13) И когато той бѣ при Вениаминовата порта, тамъ бѣше начашикъ на стражата, на когото името бѣ Ирѣя, синъ на Седемия Апаневѣтъ. синъ; и хвана пророкъ Иеремия и рече: Ти бѣгаѣши при Халдейцитѣ. (14) И рече Иеремия: Лъжа е: азъ не бѣгамъ при Халдейцитѣ. Но го не послуша; и хвана Ирѣя Иеремия та го заведе при князовѣтъ. (15) И разгѣваѣхъ се князовѣтъ на Иеремия, и го биха, и туриха го въ домѣтъ на узницѣтъ, въ домѣтъ на Ионатана писецѣтъ; защото него бѣха направили тъмница.

(16) И когато Иеремия влѣзе въ подземната тъмница и въ избитѣ, и сѣдѣ Иеремия тамъ много дни, (17) тогазъ проводи Седекия царѣтъ та го зѣ; и го попита царѣтъ скришно въ домѣтъ си и рече: Има ли слово отъ Господа? А Иеремия рече: Има; и кава: Въ раката на Вавилонскѣтъ царъ ще бѣдѣшъ прѣдадеѣ. (18) И рече Иеремия на царъ Седекия: Що сѣмъ съгрѣшихъ на тебе, или на рабитѣ ти, или на тѣзи людѣе, та мя турихте въ тъмницата? (19) И дѣ сѣ вашитѣ пророци които въ прорекоха и казахъ: Вавилонскѣтъ царъ нѣма да дойде върхъ васъ и върхъ тази земя? (20) За то слушай сега, моля, господарю мой царю: да бѣде приета, моля, молбата ми прѣдъ тебе; и не мя връщай въ домѣтъ на Ионатана писецѣтъ за да не умрѣ тамъ. (21) То-

газъ заповѣда царъ Седекия, и туриха Иеремия подъ стража въ дворѣтъ на тъмницата, и давахъ му всякой день по единъ хлѣбъ отъ уличата на хлѣбаритѣ. ꙗко додѣ се свърши всякий хлѣбъ на градѣтъ. И сѣдѣше Иеремия въ дворѣтъ на тъмницата.

ГЛАВА 38.

И ꙗкоужъ Сафатѣя Маттановѣтъ синъ, и Годолѣя Пасхоровѣтъ синъ, и ꙗкоухалъ Седемиевѣтъ синъ, и ꙗкоПасхоръ Мелхивѣтъ синъ думитѣ които Иеремия говори на всикитѣ людѣе и рече: (2) Така говори Господъ: Който сѣди въ този градъ ще умре отъ ножъ, отъ гладъ, и отъ моръ; но който излѣзе при Халдейцитѣ ще остане живъ, и животѣтъ му ще бѣде користъ за него, и ще бѣде живъ. (3) Така говори Господъ: Този градъ не прѣмѣтнѣно ще се прѣдаде въ раката на войската на Вавилонскѣтъ царъ, и ще го прѣвеме. (4) И рекохъ князовѣтъ на царя: ꙗко да се умъртви, молимъ, този человекъ; защото разслаба рацѣтъ на ратницѣтъ мѣжѣе които сѣ останали въ този градъ, и рацѣтъ на всикитѣ людѣе, като имъ казва таквиѣ думи; защото този человекъ не иска доброто на тѣзи людѣе, но зло. (5) И рече царъ Седекия: Ето, въ раката ви е; защото царѣтъ не може нищо противъ васъ. (6) Тогазъ ꙗкоужъ Иеремия та го хвърлиха въ ямата на Мелхия царевѣтъ синъ, която бѣ въ дворѣтъ на тъмницата; и сѣдѣхъ Иеремия съ важа; и въ ямата нѣмаше вода, но тина; и заглѣбахъ Иеремия въ тинята.

(7) И ꙗкогато чу Авдемелехъ Етиопѣянитѣ, единъ отъ скопцѣтъ който бѣше въ домѣтъ царевъ, че туриха Иеремия въ ямата, като сѣдѣше царѣтъ въ Вениаминовата порта, (8) излѣзе Авдемелехъ изъ царскѣтъ домъ та говори на царя и рече: (9) Господарю мой царю, тѣзи человекѣи сторихъ зло въ всичко що направихъ на пророкъ Иеремия, когото хвърлиха въ ямата; и той ще умре отъ гладъ на мѣстѣто дѣто е, защото нѣма вече хлѣбъ въ градѣтъ. (10) И заповѣда царѣтъ на Авдемелеха Етиопѣянитѣ и

ꙗ Гл. 34; 22.

ꙗ Гл. 21; 4, 5.

и Ст. 5.

ꙗ Гл. 38; 26.

ꙗ Гл. 38; 6.

ꙗ Гл. 32; 2. 38; 13, 28.

ꙗ Гл. 38; 9. 52; 6.

ꙗ Гл. 21; 8.

ꙗ Гл. 37; 3.

ꙗ Гл. 21; 1.

ꙗ Гл. 21; 9.

ꙗ Гл. 21; 10. 32; 3.

ꙗ Виж. Гл. 26; 11.

ꙗ Гл. 37; 21.

ꙗ Гл. 39; 16.